

[Jørgen Jørgensen.]

Side har været gjort, hvad der var muligt, for at støtte de Krav, der var rejst af Syd-slesvigs Danske om Lettelse i Flygtningetrykket og om administrativ Deling. Det har den højtærede Udenrigsminister svaret paa, og jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde derom i Gaar: at efter alt, hvad jeg har faaet oplyst fra Regeringen, i Det udenrigspolitiske Nævn og ved anden Lejlighed om, hvad Regeringen har foretaget sig i saa Henseende, mener jeg, det med Rette kan siges, at der er gjort, hvad der var menneskeligt muligt, og at vi naturligvis fortsat — hvad ogsaa den højtærede Udenrigsminister gav Til-sagn om — skal arbejde for at skabe de friest mulige Vilkaar for det danske Arbejde dernede.

Derom er der Enighed fra alle Sider, og Regeringen skal vide, at til dette Arbejde vil den til enhver Tid have hele Rigsdagen bag sig.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen var utilfreds med mine Bemærkninger i Gaar om, at Folketinget nu havde gennemført den begyndende Afvikling af Restriktionerne, som Venstregeringen ikke satte i Gang, og sagde nogle meget stærke Ord om, at dette var i Strid med Sandheden — eller saadant noget lignende. Ja, ærede Medlem, men det faktiske er nu, at den Lovgivning, som er gennemført baade for Vareforsyningslovens og for Prislovens Vedkommende, har en Karakter af Afvikling, som Lovgivningen paa disse Omraader ikke tidligere har haft, og der er faktisk ingenting, der i dette Øjeblik taler for, at man ikke lige saa vel kunde have gennemført en Lovgivning af denne Karakter i Fjor. Der havde ikke været noget som helst i Vejen for, at en Lovgivning med den Formaaalsparagraf og med de Ændringer, som nu er gennemført i begge disse Love, kunde være gennemført i Fjor; det ærede Medlem skal ikke være alt for sikker paa, at Lovgivningen paa disse Omraader —, hvis Handelsministeren i Fjor havde været den samme som den, der paa et senere Tidspunkt fik med de Ting at gøre — da ikke var blevet ændret i Overensstemmelse med, hvad Tilfældet er nu. Derfor synes jeg ikke, det ærede Medlem skal tage saa tungt paa det, men hellere erkende, at der nu — ogsaa ved Venstres Medvirken — er blevet gennemført en Afvikling. Men den kunde godt være begyndt paa et noget tidligere Tidspunkt.

Det ærede Medlem siger, at han vil gerne samarbejde med mig. Det glæder jeg mig over, og jeg kan sige, at jeg samarbej-

der ogsaa gerne med det ærede Medlem. Det ærede Medlem vil ogsaa gerne tage imod gode Raad af mig, men han mener ikke, jeg er rigtig egnet til at give gode Raad, naar det drejer sig om, hvordan et Parti skal vokse og blive stort. Jeg mente heller ikke, det var det Problem, der forelaa. Jeg gav det ærede Medlem det gode Raad for at faa ham ind i et fornuftigt Samarbejde. Jeg erkender naturligvis, at det er en Tilfredsstillelse, naar et Parti kan vokse sig stærkt, men jeg sætter dog alligevel til syvende og sidst mere Pris paa, naar jeg sidder herinde i Salen, at det Parti, jeg tilhører, sidder her med Stemmer, som kan begrunde deres Mandattal. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem, at det er ikke nok, at et Parti er stort. Det giver ogsaa Styrke, at Partiet har Stemmer, der svarer til dets Mandattal. Ogsaa der tror jeg, at det ærede Medlem skal tage ved Lære, hvis han vil lytte til Raad fra min Side. Men jeg haaber paa, at det ærede Medlems frisinde Synspunkter, som er kommet til Udtryk ved adskillige Lejligheder, faar større og større Raaderum inden for hans Parti, saa tror jeg, at det vil være muligt, at i hvert Fald en Del af hans Meningsfæller i denne Sal vil være Tilhængere af en fremskridtsvenlig Holdning, som jeg mener er Betingelsen for, at der i den kommende Tid kan føres en Politik, som kan holde.

Over for den højtærede Statsminister vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til det militære. Det, jeg i Gaar vendte mig imod, var den socialdemokratiske Ordførers meget stærke Ord, som var noget usædvanlige at høre fra socialdemokratisk Side. For ganske uanset hvilke Anskuelser man i øvrigt maatte have om en fremtidig Forsvarsordning, tror jeg, at den Opgave at gennemføre en hurtig Oprustning samtidig med en økonomisk Sanering af Landets Økonomi og samtidig med Opretholdelse af en fremskridtsvenlig social Lovgivning magter hverken denne Regering eller nogen anden Regering. Man kommer til at træffe et Valg, et Valg mellem Militæruddgifter og Genopbygning, og inden for Militæruddgifterne maa man ogsaa træffe et Valg, et Valg mellem forskellige Former for dette Militær. En Opbygning af Forsvaret i det Omfang, der nu tales om, har jo ikke Relation til den aktuelle Situation, som findes i Europa. Det vil jo tage Aar at gennemføre den alene af økonomiske og materielle mæssige Grunde.

Derfor er det Det radikale Venstres Opfattelse, at de Beløb, som man beslutter at an-